

แนวทางการลงโทษตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๔๗

รวบรวมโดย
งานวินัยและนิติการ
กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำนำ

การดำเนินการทางวินัยเป็นกระบวนการที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้ใต้บังคับบัญชา การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษเป็นขั้นตอนสำคัญในการดำเนินการทางวินัยเพื่อให้การลงโทษเป็นไปด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม จึงได้จัดทำหนังสือแนวทางการลงโทษทางวินัยขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการลงโทษให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้บังคับบัญชาตามสมควร

นายสิทธิศักดิ์ สมบัติยานุชิต

นายกิตติ บริสุทธิ์

งานวินัยและนิติการ

สารบัญ

	<u>เรื่อง</u>	<u>หน้า</u>
บทที่ ๑	บทนำ	๑ - ๔
	๑. ประวัติความเป็นมา	
	๒. จุดมุ่งหมายและหลักการการดำเนินการทางวินัย	
	๒.๑. การสอบสวน	
	๒.๒. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ	
	๒.๓. การลงโทษทางวินัย	
บทที่ ๒	หลักกฎหมาย	๕ - ๑๓
บทที่ ๓	กรณีตัวอย่างการลงโทษ	๑๔ - ๔๕
	๑. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓	
	๑.๑. ฐานขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ม.๓๕)	
	๑.๒. ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ม.๓๕วรรคสาม)	
	๑.๓. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ แบบแผน ของทางราชการ (ม.๓๕วรรคสี่)	
	๑.๔. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ม.๔๐)	
	๑.๕. ฐานไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ (ม.๔๑)	
	๒. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕	
	๒.๑. ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของ ตนไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น (ม.๘๒วรรคสอง)	
	๒.๒. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ(ม.๘๓)	

- ๒.๓.ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ
เอาใจระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ (ม.๘๔)
- ๒.๔. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ม.๘๔)
- ๒.๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
(ม.๘๕ วรรคแรก)
- ๒.๖.ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้
เสียหายแก่ราชการ (ม.๘๕)
- ๒.๗.ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ม.๘๖)
- ๒.๘.ฐานไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบและแบบธรรมเนียม
ของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน(ม.๘๖)
- ๒.๙.ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ(๘๖)
- ๒.๑๐.ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็น
เวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความ
จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ(ม.๘๖วรรคสอง)
- ๒.๑๑. ฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียเกียรติ
ศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ม.๘๕)
- ๒.๑๒. ฐานเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะ
คล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ม.๘๖)
- ๒.๑๓. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติ
ชั่ว (ม.๘๘วรรคแรก)
- ๒.๑๔. ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติ
ชั่วอย่างร้ายแรง (ม.๘๘วรรคสอง)
-

บทที่ ๑

บทนำ

๑. ประวัติความเป็นมา

ก่อนประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ วินัยและการดำเนินการทางวินัยบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งตามมาตรา ๗ บัญญัติให้บังคับใช้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยอนุโลมและก็ได้ยึดถือวินัยและการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตลอด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งได้บัญญัติเรื่องวินัยและการดำเนินการทางวินัยเป็นการเฉพาะสำหรับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อความเหมาะสมสอดคล้องธรรมเนียมปฏิบัติของข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษา

จากการบัญญัติเรื่อง วินัยและการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไว้เป็นการเฉพาะซึ่งมีความแตกต่างจากเรื่องวินัยและการดำเนินการทางวินัยซึ่งได้ยึดถือปฏิบัติมาแต่เดิมและการบังคับใช้มาเป็นเวลาพอสมควรได้มีกรณีการบังคับใช้เรื่อง วินัยและการดำเนินการวินัยหลายฐานความผิด ดังนั้น เพื่อให้วินัยและการดำเนินการวินัยได้รับการยึดถือปฏิบัติเป็นไปแนวทางเดียวกัน จึงได้จัดทำแนวทางการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบังคับใช้กับการกระทำผิดก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. จุดมุ่งหมายและหลักการการดำเนินการทางวินัย

๒.๑. การสอบสวน

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อ

๒.๑.๑. ให้ได้ความจริงและยุติธรรม

๒.๑.๒. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงและนำสืบพยานหลักฐาน
แก้ข้อกล่าวหา

๒.๑.๓. เป็นหลักประกันความเป็นธรรมและความมั่นคงแก่ข้าราชการ

๒.๒. การพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ

๒.๒.๑ หลักการพิจารณาความผิด

(๑) หลักนิติธรรม คือการพิจารณาความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ก. ต้องมีกฎหมายกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นเป็น
ความผิด

ข. การกระทำนั้นต้องเข้าองค์ประกอบความผิดตามที่
กฎหมายบัญญัติไว้ทุกประการ

ค. เมื่อการกระทำเข้าองค์ประกอบเป็นความผิดตาม
มาตราใดก็ปรับบทเป็นความผิดตามมาตรา นั้น

ง. ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้

(๒) หลักมโนธรรม คือ การพิจารณาโดยคำนึงถึงความเป็นจริง
ถูกต้องเหมาะสม ตามเหตุผลที่ควรจะเป็น

๒.๒.๒ หลักการกำหนดโทษ

(๑) หลักนิติธรรม คือ การกำหนดโทษในกรอบกฎหมายบัญญัติไว้

(๒) หลักมโนธรรม คือ การพิจารณาโดยคำนึงถึงความเป็นจริง
ถูกต้องเหมาะสม ตามเหตุผลที่ควรจะเป็น โดยคำนึงถึง

ก. ลักษณะการกระทำผิด

- ข. ผลของการกระทำผิด
- ค. คุณความดีของผู้กระทำผิด
- ง. การให้โอกาสแก้ไขความประพฤติ
- จ. เหตุเบื้องหลังการกระทำผิด
- ช. สภาพของผู้กระทำผิด

(๓)หลักความเป็นธรรม คือ กำหนดโทษโดยคำนึงถึงความเท่าเทียมเสมอหน้า

- ก. ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- ข. ความผิดอย่างเดียวกันควรกำหนดโทษใกล้เคียงกัน

(๔)หลักนโยบายของทางราชการ การกำหนดโทษข้าราชการควรคำนึงถึงนโยบายของข้าราชการด้วย

๒.๓. การลงโทษทางวินัย

การลงโทษเป็นมาตรการอันหนึ่งที่ใช้ในการรักษาวินัย ซึ่งเป็นมาตรการในทางปราบปรามผู้กระทำผิด ทั้งนี้ โดยมีได้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้เป็นการตอบโต้หรือแก้แค้นต่อผู้กระทำผิด แต่มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

- ๒.๓.๑. เพื่อรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน
- ๒.๓.๒. เพื่อรักษามาตรฐานความประพฤติ ขวัญ และสมรรถภาพของข้าราชการ
- ๒.๓.๓. เพื่อจูงใจให้ข้าราชการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
- ๒.๓.๔. เพื่อรักษาชื่อเสียงของทางราชการและความเชื่อมั่นของ

ประชาชนต่อทางราชการ

ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับเรื่องวินัย

๑. ความผิดทางวินัยไม่มีอายุความ คือ แม้จะกระทำผิดวินัยไว้นานเท่าไรก็ตาม หากปรากฏความผิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาสามารถลงโทษได้เสมอ ซึ่งต่างกับอายุความ

ฟ้องร้องคดีในทางอาญาหากไม่ฟ้องร้องภายในกำหนดอายุความแล้วจะฟ้องร้องดำเนินคดีไม่ได้ เช่นหนีคดีเช็ก เมื่อพ้น 5 ปี ก็ไม่อาจฟ้องร้องเป็นคดีอาญาได้

๒. การลงโทษทางวินัยต้องดำเนินการตามขบวนการของกฎหมาย เช่น ต้องมีการสอบสวนทางวินัย กรณีที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงต้องมีการตั้งกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

๓. ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษได้ เช่น ข้าราชการอยู่จังหวัดหนึ่งและถูกสอบสวนทางวินัย ต่อมาข้าราชการผู้นั้นย้ายไปอีกหนึ่ง ผู้ว่าราชการจังหวัดใหม่ที่ข้าราชการผู้นั้นย้ายมาเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจลงโทษทางวินัย ข้าราชการผู้นั้น

๔. สภาพการเป็นข้าราชการ กรณีที่จะเป็นความผิดทางวินัย จะต้องเป็นการกระทำขณะที่เข้ามาเป็นข้าราชการแล้ว จะนำเหตุที่เคยกระทำผิดก่อนเป็นข้าราชการมาลงโทษทางวินัยไม่ได้ แต่อาจถูกสั่งให้ออกเพราะเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปที่จะเข้ารับราชการได้ และขณะลงโทษจะต้องเป็นข้าราชการอยู่ หากผู้นั้นลาออกจากราชการหรือเกษียณอายุไปโดยไม่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงอยู่ก่อนออกจากราชการ และกรณีถึงแก่กรรมไปแล้วจะลงโทษทางวินัยไม่ได้

บทที่ ๒

หลักกฎหมาย

เรื่อง วินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีบทบัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไว้ในหมวด ๕ ตั้งแต่มาตรา ๓๗ — มาตรา ๔๘ และมีบทบัญญัติเรื่องดำเนินการทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาไว้ในหมวด ๖ ตั้งแต่มาตรา ๔๙ — ๕๔ ซึ่งมีหลักกฎหมายดังนี้

หมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย

ตามบทบัญญัติในหมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย สามารถพิจารณาหลักการบังคับใช้ของกฎหมายต่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาได้ ๒ ลักษณะ

๑. ลักษณะต่อความเป็นข้าราชการ หรือ

๒. ลักษณะต่อการมีหน้าที่ราชการ

มาตรา ๓๗ องค์กรประกอบความผิดคือ

๑. เป็นข้าราชการ

๒. ไม่รักษาวินัยและจรรยาบรรณ

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและไม่ปฏิบัติตามแบบแผนความประพฤติ ที่กำหนดให้ข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาควบคุมตนเองและควบคุมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ประพฤติดี(วินัยและจรรยาบรรณ) ประพฤติปฏิบัติในทางไม่ควร

มาตรา๓๘ องค์ประกอบความผิดคือ

๑.เป็นข้าราชการ

๒.ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและและกระทำการในลักษณะเช่นกระทำในทางคัดค้าน ต่อต้านหรือเป็นปรปักษ์

มาตรา ๓๕ องค์ประกอบความผิดคือ

วรรค ๑ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๓.ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และไม่ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการ ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และไม่ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

วรรค ๒ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีอำนาจหน้าที่ราชการ

๓.ทำการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีอำนาจหน้าที่ราชการ ทำการหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น โดยอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

วรรค ๓ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๑.ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๔.เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้

๕.มีเจตนาทุจริต

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้

วรรค ๔

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๑.ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ

๔.เกิดความเสียหายแก่ราชการ

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการแต่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ เสียหายแก่ราชการ ผิดวินัยไม่ร้ายแรง

วรรค ๕

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๑.๑ ใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ หรือ

๑.๒ ประมาทเลินเล่อปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ หรือ

๑.๓ ขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๔.เกิดความเสียหายแก่ทางราชการร้ายแรง

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการแต่ตั้งใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ หรือประมาทเลินเล่อปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ หรือ ปฏิบัติหน้าที่ราชการขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการเกิดความเสียหายแก่ทางราชการร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๔๐ องค์ประกอบความผิดคือ

วรรค ๑

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีการรายงาน

๓.รายงานเป็นเท็จหรือรายงาน โดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้ง

๔.เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

๕.เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและกระทำการรายงานเท็จหรือรายงาน โดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

วรรค ๒

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีการรายงาน

๓.รายงานเป็นเท็จหรือรายงาน โดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรแจ้ง

๔.เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

๕.เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและกระทำการรายงานเท็จหรือรายงาน โดยปกปิดข้อความจริงซึ่งควรต้องแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๔๑ องค์ประกอบความผิด คือ

วรรค ๑ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.ไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

วรรค ๒ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.กระทำการก่อกวน ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดขวางราชการอย่างร้ายแรง

๓.ต่อผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือประชาชน

๔.กระทำโดยมีเจตนาโดยตรง

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีเจตนากระทำการก่อกวน ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดขวางราชการอย่างร้ายแรง หรือต่อผู้ร่วมปฏิบัติราชการ หรือนักเรียน หรือนิสิต หรือนักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง

เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๔๒ องค์ประกอบความผิด คือ

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๓.กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์

๔.อาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการกระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์ มีลักษณะอันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

มาตรา ๔๓ องค์ประกอบความผิด คือ

๑.เป็นข้าราชการ

๒.เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

ข้อยกเว้นที่ไม่เป็นความผิด คือ

๑.เป็นการปฏิบัติราชการ หรือ

๒.ได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและกระทำการเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

แต่ถ้าได้กระทำโดยเป็นการปฏิบัติราชการ หรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี ไม่ถือเป็นความผิดวินัย

มาตรา ๔๔ องค์ประกอบความผิด คือ

วรรค ๑ เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๓.เป็นกระทำที่ทำความเสียหายชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๔.เป็นการกระทำที่สังคมรังเกียจ

๕.มีเจตนาในการกระทำ

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์โดยมีเจตนาในการกระทำให้เสื่อมเสียต่อความรู้สึกของสังคม

วรรค ๒ เป็นความผิดวินัยร้ายแรง

๑.เป็นข้าราชการ

๒.๑.กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อยกเว้น เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

๒.๒.กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือกระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใด อันสังคมได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่เป็นโทษจำคุกสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๔๕ องค์ประกอบความผิด คือ

วรรค ๑

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการ

๓.ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของตน

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของตน

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่มีข้อยกตามวรรค ๓ ให้เป็นความผิดวินัยร้ายแรง กรณีมีการกำหนดว่าการประพฤติผิดจรรยาบรรณเรื่องใดเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๔๖ เป็นเรื่ององค์ประกอบความผิดและหลักกฎหมายในการดำเนินการทางวินัย คือ

วรรค ๑

๑.เป็นราชการ

๒.๑ ประพฤติผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยหรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือ

๒.๒ ประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน

วรรค ๒

๑.เป็นข้าราชการ

๒. ไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนทัณฑ์บน

๓.ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

วรรค ๓

๑.ให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่ง หรือทำทัณฑ์บน

๒.ให้เป็นไปตามข้อบังคับสภาสถาบันอุดมศึกษา

มาตรา ๔๗ มีองค์ประกอบความผิด คือ

วรรค ๑

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการชั้นผู้บังคับบัญชา

๑.มีมูลที่ควรกล่าวหาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้บังคับบัญชา
กระทำผิดวินัย

๔.ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการชั้นผู้บังคับบัญชา
มีมูลที่ควรกล่าวหาข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ได้บังคับบัญชากระทำผิด
วินัย ละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย เป็นความผิดวินัย

วรรค ๒

๑.เป็นข้าราชการ

๒.มีหน้าที่ราชการชั้นผู้บังคับบัญชา

๓.กลั่นแกล้งกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยผู้ได้บังคับบัญชา

อธิบายลักษณะความผิด คือ เป็นข้าราชการและมีหน้าที่ราชการชั้นผู้บังคับบัญชา
กระทำการกลั่นแกล้งในการกล่าวหาหรือดำเนินการทางวินัยผู้ได้บังคับบัญชา

เป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรง

มาตรา ๔๘ มีองค์ประกอบทางกฎหมาย คือ

๑.โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑)ภาคทัณฑ์

(๒)ตัดเงินเดือน

(๓)ลดขั้นเงินเดือน

(๔)ปลดออก

(๕)ไล่ออก

๒.ผู้ใดถูกปลดออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนลาออกจากราชการ

บทที่ ๓

กรณีตัวอย่างการลงโทษ

๑.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๑.๑.ฐานขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (ม.๓๕)

นางลี ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๔๑ วรรคแรก และกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓๕ วรรคห้า แห่งระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ นางลี ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ โดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่เอาใจใส่ นำพาต่อภาระงานสอนของตนที่ภาควิชาได้จัดให้ไว้ โดยไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลา ๑๑๗ วัน ทำให้คณะต้องจัดอาจารย์ท่านอื่นซึ่งมีภาระงานสอนมากอยู่แล้วมาสอนแทน อันมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ที่มาสอนแทน ซึ่งพฤติกรรมการกระทำดังกล่าวเป็นการเสียหายต่อการเรียนการสอนและระบบการบริหารจัดการอัตราของบุคลากรที่อยู่ปฏิบัติงานของคณะอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๑.๒. ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ(ม.๓๕วรรคสาม)

นาง ส ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามมาตรา ๓๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ได้เบิกเงินโครงการวิจัยจากบัญชีเงินฝากของกองทุนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อวิจัยและ

พัฒนาภาคใต้ จำนวน ๑๐๐๐๐๐ บาท แต่มิได้ออนให้กับนักวิจัยในพื้นที่ กลับนำเงินจำนวนดังกล่าวไปฝากไว้ในบัญชีส่วนตัว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และในระหว่างการפקเงินในบัญชี ได้เบิกถอนเงินในบัญชีส่วนตัวหลายครั้ง จนกระทั่งจำนวนเงินลดลง จนถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ เงินคงเหลือ ๒๑๐.๗๕ บาท ซึ่งพฤติกรรม การกระทำความผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักวิจัยและมหาวิทยาลัย ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๑.๓.ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ (ม.๓๕วรรคสี่)

๓.๑ นายปีเตอร์ ตำแหน่งพนักงานธุรการ ได้กระทำผิดวินัยกรณี

๑.ดำเนินการให้เช่าร้านค้าโรงอาหารลานอัฐ โดยมีหน้าที่

รับผิดชอบในการรับยื่นซองเสนอราคา ได้ปล่อยปละละเลยให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวกับการยื่นซองเป็นผู้เขียนและลงลายมือชื่อแทนผู้ยื่นซอง และมีการขีดเส้นปิดการยื่นซองเสนอราคาเกินกว่าเวลาที่กำหนด

๒.การกู้ยืมเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร ประจำปี ๒๕๔๘ มี

หน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว แต่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทำให้ผู้ที่ขาดคุณสมบัติได้รับเงินโดยไม่มีสิทธิ และจัดทำรายงานการประชุมไม่ตรงกับความเป็นจริง

ซึ่งพฤติกรรมการกระทำความผิดดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๓.๒. นายแรงเรอร์ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้ลง

นามตรวจรับครุภัณฑ์เพราะเชื่อตามคำบอกกล่าวของผู้อื่น โดยมีได้ทำการตรวจนับ ซึ่งเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงโทษภาคทัณฑ์

๑.๔.ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ม.๔๐)

นางนินา ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำความผิดวินัยกรณีได้รับรองปริมาณ ผลงานวิจัย จำนวน ๒ เรื่องใน ๔ เรื่อง เพื่อประกอบการพิจารณาขอตำแหน่งรอง ศาสตราจารย์ โดยในผลงานดังกล่าวไม่ปรากฏชื่อ นายทาทา เป็นผู้มีส่วนร่วมใน ผลงานด้วย ต่อมา นางนินา ได้รับรองในหนังสือของนายทาทา เพื่อประกอบการ พิจารณาขอขยายเวลาราชการว่าผลงาน ๒ ใน ๔ เรื่องดังกล่าว นายทาทามีส่วนร่วมใน ผลงานด้วย ซึ่งการรับรองครั้งหลังนี้เป็นการรับรองที่ไม่ตรงกับความจริง โดยมีเจตนา เพื่อให้ นายทาทา สามารถได้ต่อเวลาราชการซึ่งในความเป็นจริงก็ไม่ได้รับการพิจารณา ให้ต่อเวลาราชการดังกล่าวอันเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อ ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงโทษภาคทัณฑ์

๑.๕.ฐานไม่อุทิสเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ (ม.๔๑)

นางลี ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ อุทิสเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ตามมาตรา ๔๑ วรรคแรก และกระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ฐานขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็น เหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓๕ วรรคห้าแห่งระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีกรณีกระทำความผิดคือ นางลี ขาดราชการตั้งแต่วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๘ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๘ โดยมี พฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่เอาใจใส่ นำพาต่อภาระงานสอนของตนที่ภาควิชาได้ จัดให้ไว้ โดยไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลา ๑๑๗ วัน ทำ ให้คณะต้องจัดอาจารย์ท่านอื่นซึ่งมีภาระงานสอนมากอยู่แล้วมาสอนแทน อันมี ผลกระทบต่อการเรียนการสอนของอาจารย์ที่มาสอนแทน ซึ่งพฤติกรรมกระทำ ดังกล่าวเป็นการเสียหายต่อการเรียนการสอนและระบบการบริหารจัดการอัตราของ บุคลากรที่อยู่ปฏิบัติงานของคณะอย่างร้ายแรง ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๑. ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น (ม.๘๒วรรคสอง)

นาย พ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา ๕๑ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๐ นาย พ ได้พานางสาว ป ซึ่งเป็นศิษย์มาทำข้อสอบใหม่เพื่อแก้ไขเกรดที่โรงแรม แล้วได้กระทำอนาจารลามกอดจูบนางสาว ป ในห้องพักโรงแรม พร้อมทั้งได้เรียกร่องเงินเป็นค่าเข้าพักโรงแรม นักศึกษา จำนวน ๑๐๐๐ บาท ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๒.ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ม.๘๓)

๒.๒.๑. นาย ม. ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน งานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ท่อระบายน้ำและบ่อพัก พร้อมทางเท้า งวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการอันเป็นที่ซึ่งความเป็นจริง ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๒.๒. นาย ส ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ได้กระทำผิดวินัยในกรณี เป็นผู้ควบคุมงาน งานซ่อมแซมถนน ค.ส.ล. และร่างระบายน้ำ ใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทราบว่าผู้รับจ้างได้ก่อสร้างรางระบายน้ำไม่ถูกต้องตาม รูปแบบรายละเอียดในสัญญาแต่ไม่ได้ทักท้วง หรือขออนุมัติเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตาม ระเบียบของทางราชการ อีกทั้งยังขอให้ผู้รับจ้างทำงานเพิ่มในส่วนที่นอกเหนือสัญญา และไม่ปฏิบัติตามที่ระเบียบพัสดุกำหนด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการตามมาตรา ๘๓ และไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๒.๓. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ ทางราชการ (ม.๘๔)

๒.๓.๑. นายเอ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงาน สำนักงานอธิการบดี ได้กระทำผิดวินัยกรณีหน่วยตรวจสอบภายใน ได้เข้าตรวจสอบรายได้ค่าที่พักปรากฏว่า มีการจัดเก็บเงินค่าที่พักโดย นางอา ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพนักงานรับโทรศัพท์ แต่ ไม่ได้นำส่งเงินแก่มหาวิทยาลัย โดยนายเอ ผู้บังคับบัญชา ได้มอบหมายให้นางอา ทำ หน้าที่เก็บเงินค่าที่พัก และปล่อยให้ขาดส่งดูแลระมัดระวังการปฏิบัติ หน้าที่ของ นางอา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์แนวทางที่คณะรัฐมนตรี และ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยกำหนด จนเป็นเหตุให้มีได้นำส่งเงิน จำนวน ๕๑๐๘๘๐ บาทให้แก่ มหาวิทยาลัย และกรณีการเบิกใบเสร็จจากกองคลังแล้วนำไปออกเป็นใบเสร็จรับเงิน ให้กับผู้จ่ายเงิน ไม่มีการตรวจสอบการใช้ใบเสร็จรับเงิน ว่าผู้เบิกได้นำไปใช้ถูกต้อง ตามระเบียบของทางราชการหรือไม่ จนเป็นช่องทางให้มีการทุจริตดังกล่าวดังกล่าวขึ้น พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ตามมาตรา ๘๔ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจาก นายเอ ได้พยายามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และให้

การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน อีกทั้งไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน และ
อุทิศเวลาให้กับทางราชการมาโดยตลอดลดหย่อนโทษเป็นภาคทัณฑ์

๒.๓.๒. นาย ก ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัย คือ มีได้ไต่รตรง
ให้รอบคอบและไม่มีเหตุผลเพียงพอในการยกเลิกใบรับรองแพทย์ เป็นความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคแรก แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๓.๓. นายเสื่อ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับ
แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ โครงการจัดตั้ง มีหน้าที่ควบคุม ดูแล
บริหารงาน โครงการจัดตั้ง ตลอดจนมีอำนาจควบคุมและบังคับบัญชาบุคลากรใน
หน่วยงานดังกล่าว ปรากฏว่าในการจัดซื้อครุภัณฑ์ มีปัญหาการส่งมอบสถานที่ที่จะ
ติดตั้งครุภัณฑ์ ให้กับผู้รับจ้าง เนื่องจากอาคารที่จะติดตั้งครุภัณฑ์ยังไม่แล้วเสร็จตาม
กำหนด ได้ตัดสินใจสั่งดำเนินการให้ผู้รับจ้างส่งมอบครุภัณฑ์ในสถานที่ที่ไม่ใช่สถานที่
ติดตั้ง โดยสั่งดำเนินการให้มีการขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาในส่วนของ การส่งมอบ
และการเบิกจ่ายเงิน ซึ่งเมื่อดำเนินการไปแล้วก็ไม่ได้ดำเนินการควบคุมกำกับ ติดตาม
ตรวจสอบการส่งมอบและตรวจรับครุภัณฑ์ดังกล่าว และไม่ได้ควบคุม ดูแลให้มีการ
จัดทำทะเบียนหรือบัญชีครุภัณฑ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุทั้ง ๆ
ที่ทราบปัญหา และตนเป็นผู้สั่งดำเนินการเรื่องดังกล่าวเอง อันทำให้เกิดความเสียหาย
ค่อนข้างร้ายแรง โดยปรากฏหลักฐานว่าเจ้าหน้าที่พัสดุซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชา และ
คณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้ทำการตรวจรับครุภัณฑ์ว่าถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา
และได้เบิกจ่ายเงินงวดที่ ๑ ให้กับผู้ขายไปแล้ว แต่เมื่อได้ตรวจสอบภายหลัง ไม่พบ
ครุภัณฑ์ที่จัดซื้อ จำนวน ๑๖ รายการ และไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับครุภัณฑ์ไม่ว่าจะเป็นบัญชี
รายการครุภัณฑ์หรือทะเบียนครุภัณฑ์ และการขาดข้อมูลดังกล่าวทำให้ไม่ทราบปัญหา
ที่ปัญหาไว้นาน ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติ
หน้าที่ราชการด้วยความอดสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ
ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดย
อนุโลม แต่เนื่องจากความบกพร่องและความเสียหายที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเป็นเพราะความ

ไม่พร้อมของหน่วยงาน ทั้งในเรื่องข้อจำกัดของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านพัสดุซึ่งไม่สอดคล้องกับปริมาณงานที่ต้องดำเนินการ รวมทั้งความเร่งรัดของการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดิน จึงสมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๒.๓.๔. นาย ช ตำแหน่งพนักงานพัสดุ ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี

ดำเนินการขออนุมัติประกวดราคาและจัดทำสัญญาจ้างโดยระบุนความยาวของร่างระเบียบว่าไม่ตรงกับความเป็นจริง พร้อมกับแนบเอกสารท้ายสัญญาจ้างไม่ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้การปฏิบัติตามสัญญาสับสน และในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้จัดทำรายงานการประชุมและเอกสารทั้งที่ไม่ได้มีการประชุมกันจริง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๐ ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ แต่เนื่องจากได้ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนและผู้กระทำมีประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา แต่ใช้วิธีการไม่ถูกต้อง ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๓.๕. นาย ช ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีได้ลงนาม

ร่วมกับ Professor Dr.A ในหนังสือรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการ ฉบับลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ซึ่งมีใจความรับรองว่านาง ส มีส่วนร่วมในผลงาน ในสัดส่วนร้อยละ ๒๕ เป็นการรับรองการมีส่วนร่วมในการดำเนินการทำผลงานทางวิชาการ ทั้งที่นาย ช ทราบอยู่ว่าไม่เป็นความจริง และถึงแม้ไม่อาจทราบได้ว่า นาง ส จะนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการ แต่หนังสือรับรองเช่นนี้เป็นที่คาดหมายได้ว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์ พฤติกรรมของ นาย ช เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการโดยประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการและฐานไม่ถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามที่ ก.พ.กำหนด โดยไม่พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์และไม่แสวงหาผลประโยชน์อันโดยมิชอบ ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๕๑ แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ลงโทษ ลดเงินเดือนหนึ่ง
ขั้น แต่มีเหตุปรานีโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน ประกอบกับเป็นผู้เคยทำ
ชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยในด้านการทำวิจัยจึงให้ลดหย่อนโทษ เป็นตัดเงินเดือน ๕%
เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๔. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ม.๘๔)

๒.๔.๑. ค่าว

๑.นาง ฉ. ตำแหน่งอาจารย์

๒.นาย ว. ตำแหน่งอาจารย์

๓.นาย ข. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๔.นาย ป. นายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณี ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงาน
ก่อสร้างอาคารปฏิบัติการ โรงเรียนพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังได้ตรวจรับงานจ้างและลงนาม
ในใบรับรองผลการปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๔ ว่าผู้รับ
จ้างได้ทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการ
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔
วรรคแรกฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ
อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรกและฐานรายงานเท็จต่อ
ผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๐ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๔.๒. นาย ค. ตำแหน่งอาจารย์ได้กระทำผิดวินัยในกรณีเบิกค่า

สอนเกินโดยเบิกตามตารางสอนทั้งที่ไม่ได้สอน เนื่องจากไปเป็นวิทยากรให้แก่
หน่วยงานภายนอกเป็นการเบิกโดยไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง และในฐานะหัวหน้า
ภาควิชา ซึ่งเป็นผู้ต้องรับรองก็ไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนเสนอขออนุมัติเบิก
เป็นเหตุให้มีการเบิกค่าสอนเกินไม่ตรงตามความเป็นจริง อย่างไรก็ตามเมื่อทราบว่ามีกร
เบิกค่าสอนเกิน ไม่ตรงความเป็นจริงก็ได้ขอชำระเงินส่วนเกินคืนแล้ว และในการไป
เป็นวิทยากรให้แก่หน่วยงานภายนอกในวันดังกล่าวก็ไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชา

เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่และประมาท
เลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทาง
ราชการ ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๓๕ ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทาง
ราชการอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ (ม.๘๕ วรรคแรก)

๒.๕.๑. คิว

๑.นาย ส. ตำแหน่งอาจารย์

๒.นาย พ. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๓.นาย ต. ตำแหน่งวิศวกร

๔.นาย ก. ตำแหน่งนายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณี ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงาน
ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รายการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
ท่อระบายน้ำและบ่อพักพร้อมทางเท้าได้ตรวจรับงานจ้างและลงนามในใบรับรองผลการ
ปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้ว
เสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการ เห็นสมควรจ่ายเงิน
ได้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทาง
ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานรายงาน
เท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นสมควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๕.๒. คิว

๑.นาง ฉ. ตำแหน่งอาจารย์

๒.นาย ว. ตำแหน่งอาจารย์

๓.นาย ข. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๔.นาย ป. นายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างอาคารปฏิบัติการ โรงเรียนพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังได้ตรวจรับงานจ้างและลงนามในใบรับรองผลการปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๔ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรกและฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคแรกและฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๙๐ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นสมควรให้ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๕.๓. นาย ศ. ตำแหน่งสถาปนิกและนาย ส. ตำแหน่งนายช่างเทคนิคได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน งานก่อสร้างอาคารพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังได้ลงชื่อรับรองผลงานก่อสร้างอาคารปฏิบัติการ โรงเรียนพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๑๕๔๑ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการอันเป็นเท็จซึ่งความเป็นจริง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๕.๔. ค่าย

๑.นาย ส. ตำแหน่งอาจารย์

๒.นาย พ. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๓.นาย ต. ตำแหน่งวิศวกร

๔.นาย ก. ตำแหน่งนายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงาน

ก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รายการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
ท่อระบายน้ำและบ่อพักพร้อมทางเท้าได้ตรวจรับงานจ้างและลงนามในใบรับรองผลการ
ปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้ว
เสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการ เห็นสมควรจ่ายเงิน
ได้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทาง
ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานรายงาน
เท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๕.๕. นาย ม. ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน งานก่อสร้างถนน
คอนกรีตเสริมเหล็ก ท่อระบายน้ำและบ่อพัก พร้อมทางเท้า งวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๔
มกราคม ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุก
ประการอันเป็นเท็จซึ่งความเป็นจริง ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานก่อสร้างยังไม่
แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่
ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๖. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทาง
ราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ (ม.๘๕)

๒.๖.๑. นางสาวา ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี ได้กระทำผิด
วินัยกรณีได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่ดูแลงานด้านการเงินของทุก
แหล่งเงินในสำนักวิจัยและพัฒนา และเมื่อได้รับเงินรายได้ค่าบริการวิชาการ จำนวน
๓๒๘๐๐ บาทและได้รับเงินค่าใช้ห้องประชุมและค่าใช้รถยนต์ จำนวน ๒๒๓๕๐
บาท แล้วไม่ได้นำเงินฝากคลังอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ตามระเบียบการเก็บรักษาเงิน
และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยอ้างเหตุว่ามีภาระงานมาก

เท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นสมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๖.๓. นาย ม. ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน งานก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ท่อระบายน้ำและบ่อพัก พร้อมทางเท้า งดหยุดท้าย เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการอันเป็นเท็จซึ่งความเป็นจริง ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๕ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๖.๔. ด้วย

๑.นางดาว ตำแหน่งอาจารย์

๒.นางเดือน ตำแหน่งอาจารย์

๓.นายเดีว พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์จากบริษัทแล้วไม่ได้ทำการตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญาแต่รายงานอธิการบดีว่าได้ตรวจรับพัสดุไว้ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ซึ่งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหารายชื่อลำดับที่ ๑ และ ๒ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และมาตรา ๕๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๗.ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ม.๕๐)

๒.๗.๑. ด้วย

๑.นาย ส. ตำแหน่งอาจารย์

๒. นาย พ. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๓. นาย ต. ตำแหน่งวิศวกร

๔. นาย ก. ตำแหน่งนายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ รายการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กท่อระบายน้ำและบ่อพักพร้อมทางเท้าได้ตรวจรับงานจ้างและลงนามในใบรับรองผลการปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการ เห็นสมควรจ่ายเงินได้ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ งานยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๓.๒. ค้ำยัน

๑. นาง ณ. ตำแหน่งอาจารย์

๒. นาย ว. ตำแหน่งอาจารย์

๓. นาย ข. ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

๔. นาย ป. นายช่างเทคนิค

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างงานก่อสร้างอาคารปฏิบัติการโรงเรียนพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังได้ตรวจรับงานจ้างและลงนามในใบรับรองผลการปฏิบัติงานงวดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๔ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จครบถ้วนถูกต้องตามรูปแบบและรายการในสัญญาทุกประการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคแรกและฐานรายงาน

เท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๐ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นสมควรให้ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๗.๓. นาย พ และนาย ล ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมงาน งานก่อสร้างอาคารพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังได้ลงชื่อรับรองผลงานก่อสร้างอาคารปฏิบัติการโรงเรียนพร้อมครุภัณฑ์ ๑ หลังงวดสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑ ว่าผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบรายการทุกประการอันเป็นเท็จซึ่งความเป็นจริง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ งานก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จหลายรายการ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๗.๔. นาย ม ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี ได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยได้นำใบเสร็จรับเงินค่าเล่าเรียนของโรงเรียน ซึ่งตนเองเป็นผู้รับใบอนุญาต (เจ้าของ) มาเป็นหลักฐานในการขอเบิกเงินให้กับบุตรของตน จำนวน ๓ คน ซึ่งใบเสร็จรับเงินดังกล่าวระบุจำนวนเงินสูงกว่าที่โรงเรียนได้รับอนุญาตให้เก็บค่าเล่าเรียนจากทางราชการ จากพฤติกรรมดังกล่าวทำให้ นาย ม ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเกินกว่าจำนวนที่ควรจะได้รับจริงตามสิทธิ์หลายครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔๕๒๖๕ บาท อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๐ ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๕๑ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๓.๕. ด้วย

๑.นางดาว ตำแหน่งอาจารย์

๒.นางสาวเดือน ตำแหน่งอาจารย์

๓.นายเคียว พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่งอาจารย์

ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์จากบริษัทแล้วไม่ได้ทำการตรวจรับพัสดุให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญา แต่รายงานอธิการบดีว่าได้ตรวจรับพัสดุไว้ถูกต้องครบถ้วนตามสัญญาแล้ว ซึ่งการกระทำของผู้ถูกกล่าวหารายชื่อลำดับที่ ๑ และ ๒ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ และฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๕ วรรคแรก และมาตรา ๙๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และการกระทำของผู้มีรายชื่อลำดับที่ ๓ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของมหาวิทยาลัย ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องให้ใช้หลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ว่าด้วยหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวินัย อุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๔ ลงโทษตัดค่าจ้าง ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๓.๖. นาย ช ตำแหน่งพนักงานพัสดุ ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี

ดำเนินการขออนุมัติประกวดราคาและจัดทำสัญญาจ้างโดยระบุความยาวของรางระบายน้ำไม่ตรงกับความเป็นจริง พร้อมกับแนบเอกสารท้ายสัญญาจ้างไม่ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริง ทำให้การปฏิบัติตามสัญญาสับสน และในคณะกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้จัดทำรายงานการประชุมและเอกสารทั้งที่ไม่ได้มีการประชุมกันจริง เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๙๐ ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ แต่เนื่องจากได้ให้การรับ

สารภาพเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนและผู้กระทำมีประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา แต่ใช้วิธีการไม่ถูกต้อง ลงโทษสถานเบา โดยภาคทัณฑ์

๒.๗.๗. นาย อ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้แก้ไขสมุดบัญชีเงินฝากออกทรัพย์ของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำกัด ชื่อบัญชี นางกึ่ง มอ. บัญชีเลขที่ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการคืนเงินยืมหมุนเวียน โครงการเลี้ยงกุ้งของนาย อ ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายเนื่องจากเงินในบัญชียังมีอยู่ครบไม่ได้สูญหายไปแต่อย่างใด พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเพียงผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๕๐ วรรคแรก และมาตรา ๕๘ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น แต่มีเหตุพราณีโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน ประกอบกับ ได้อุทิศตนที่จะทำโครงการดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จ ลดหย่อนโทษเป็นตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๘.ฐานไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน(ม.๕๑)

๒.๘.๑. นายสี ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้อนุญาตผู้รับจ้างงานของมหาวิทยาลัยชุดดินเกินไปจากข้อตกลง และได้รับเงินค่าดินที่ชุดดินเกินดังกล่าวไปจ่ายเป็นค่าจ้าง หรือค่าจัดซื้อครุภัณฑ์ให้โครงการจัดตั้ง ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เพราะเงินที่นำไปจ่ายเป็นค่าจ้างหรือค่าซื้อครุภัณฑ์โดยไม่ได้มีการดำเนินการให้ถูกต้องตามระเบียบและขั้นตอนของทางราชการ การจัดซื้อก็มีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ พฤติกรรมการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ขั้น แต่มีเหตุพราณีโทษเนื่องจาก นายสี เป็นผู้ปฏิบัติงานด้วยความเสียสละ บุกเบิกงานของโครงการจัดตั้ง ภายได้ข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ และได้ให้

ความร่วมมือและให้การเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวน จึงให้ลดหย่อนโทษเป็นตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

๒.๘.๒. นาย อ. ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาได้กระทำผิดวินัยในกรณีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยเรื่องปัจจัยและแนวทางแก้ไขภาวะการณว่างงานของชาวบ้านในหมู่บ้านรอบอ่าวปัตตานี ซึ่งเป็นโครงการย่อยในโครงการวิจัยอ่าวปัตตานี หรือโครงการศูนย์ศึกษาและพัฒนาอ่าวปัตตานีแต่ได้เพิกถอนไม่จัดส่งรายงาน หรือผลงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงการที่รับผิดชอบทั้งที่ได้เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในโครงการไปแล้ว และประธานโครงการอ่าวปัตตานี หรือโครงการศูนย์ศึกษาและพัฒนาอ่าวปัตตานีได้ติดตามทวงถามแล้วแต่นาย อ. ก็ยังมีได้จัดส่งผลงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แต่อย่างใด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจากนาย อ. รับสารภาพ และให้การเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนไม่เคยกระทำผิดมาก่อน และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆในท้องถิ่นตลอดจนเป็นผู้สร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัยในด้านบริการวิชาการ ลดหย่อนโทษนาย อ. เป็นภาคทัณฑ์

๒.๘.๓. นาย ข. ตำแหน่งอาจารย์ได้กระทำผิดวินัยในกรณีเป็นผู้รับผิดชอบโครงการจัดทำหนังสือภูมิลักษณะอ่าวปัตตานี และโครงการผลิตเทพโพรทัศน์สารคดีเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องอ่าวปัตตานี อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ซึ่งเป็นโครงการย่อยในโครงการอ่าวปัตตานี หรือโครงการศูนย์ศึกษาและพัฒนาอ่าวปัตตานี แต่ได้เพิกเฉยไม่จัดส่งรายงาน หรือผลงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงการที่รับผิดชอบทั้งที่ได้เบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในโครงการไปแล้ว และโครงการวิจัยอ่าวปัตตานี หรือโครงการศูนย์ศึกษาและพัฒนาอ่าวปัตตานีก็ได้ติดตามทวงถามแล้วแต่นาย ข. ก็ยังมีได้จัดส่งผลงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์แต่อย่างใด เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑ เดือน แต่เนื่องจากนาย ช. รับสารภาพ และให้การเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนไม่เคยกระทำผิดมาก่อน และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆในท้องถิ่นตลอดจนเป็นผู้สร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัยในด้านการบริการวิชาการ ลดหย่อนโทษเป็นภาคทัณฑ์

๒.๘.๔. นาง ล. ตำแหน่งอาจารย์ กระทำผิดวินัยในกรณีใช้ห้องเรียน และวัสดุของภาควิชาเพื่อสอนนักศึกษาเป็นการส่วนตัวซึ่งนาง ล. มีเจตนาต้องการช่วยเหลือนักศึกษาให้มีความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้สมัครงานไม่มีเจตนาที่จะหาประโยชน์โดยเรียกร้อยค่าตอบแทนจากนักศึกษาแต่ประการใด พฤติการณ์การกระทำดังกล่าวของนาง ล. จึงเป็นกรณีกระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๘.๕. นาย ค. ตำแหน่งอาจารย์ได้กระทำผิดวินัยในกรณีเบิกค่าสอนเกินโดยเบิกตามตารางสอนทั้งที่ไม่ได้สอนทั้งที่ไม่ได้สอน เนื่องจากไปเป็นวิทยากรให้แก่หน่วยงานภายนอกเป็นการเบิกโดยไม่ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้อง และในฐานะหัวหน้าภาควิชา ซึ่งเป็นผู้ต้องรับรองก็ไม่ได้ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนเสนอขออนุมัติเบิกเป็นเหตุให้มีการเบิกค่าสอนเกินไม่ตรงตามความเป็นจริง อย่างไรก็ตามเมื่อทราบว่ามีค่าสอนเกิน ไม่ตรงความเป็นจริงก็ได้ขอชำระเงินส่วนเกินคืนแล้ว และในการไปเป็นวิทยากรให้แก่หน่วยงานภายนอกในวันดังกล่าวก็ไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชา เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่เอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่และประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

๒.๘.๖. นาย ม ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี ได้ยื่นเรื่องขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยได้นำใบเสร็จรับเงินค่าเล่าเรียนของโรงเรียน ซึ่งตนเองเป็นผู้รับใบอนุญาต (เจ้าของ) มาเป็นหลักฐานในการขอเบิกเงิน

ให้กับบุตรของตน จำนวน ๓ คน ซึ่งใบเสร็จรับเงินดังกล่าวระบุจำนวนเงินสูงกว่าที่โรงเรียนได้รับอนุญาตให้เก็บค่าเล่าเรียนจากทางราชการ จากพฤติกรรมดังกล่าวทำให้ นายมู ได้รับเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรเกินกว่าจำนวนที่ควรจะได้รับจริง ตามสิทธิ์หลายครั้ง รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔๕๒๖๕ บาท อันเป็นการกระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๕๐ ฐานไม่ถือและปฏิบัติ ตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๕๑ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๒.๘.๓. นายสุ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่ ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบของข้าราชการจำนวนหลายครั้ง โดยในระหว่างเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๔๒ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการโดยไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตาม ระเบียบของทางราชการ จำนวน ๖ ครั้ง และในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการโดยไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ จำนวนหลายครั้ง เป็นเหตุให้งานในหน้าที่ที่รับผิดชอบเกิดความล่าช้า อันเป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียม ของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน ตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา ๕๑ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่อุทิสเวลาของตน ให้แก่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๘.๔. นางอุ ตำแหน่งพนักงานห้องสมุด ได้กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือ และปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่ง พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ขาด ราชการโดยไม่ได้ยื่นใบลาป่วย ภายใน ๓ วัน นับแต่วันแรกที่มาปฏิบัติราชการและใบลา

กิจล่วงหน้า ๓ วันทำการต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ตามบันทึก
แนวทางในการปฏิบัติราชการของบุคลากร เป็นกรณีกระทำผิดเล็กน้อย ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๘.๘. นางอ้อย ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ และกระทำการหา
ผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา
๕๑ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕
ตามลำดับ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ยืมเงินทรวงจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ฝีกอบรม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา จากมหาวิทยาลัยแล้วไม่ชำระคืนภายในกำหนด และ
ยังได้ยืมเงินทรวงจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝีกอบรมครั้งเดียวกันนี้ จาก
ทบวงมหาวิทยาลัยแล้วเอาไปใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัว ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๑
เดือน

๒.๘.๑๐. นาย พ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ฐาน อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือ
ทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และไม่ถือและ
ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของกา
ข้าราชการตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา ๕๑ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม
๒๕๔๐ นาย พ ได้พานางสาว ป ซึ่งเป็นศิษย์มาทำข้อสอบใหม่เพื่อแก้ไขเกรดที่โรงแรม
แล้วได้กระทำอนาจารลวนลามกอดจูบนางสาว ป ในห้องพักโรงแรม พร้อมทั้งได้
เรียกร่องเงินเป็นค่าเข้าพักโรงแรม นักศึกษา จำนวน ๑๐๐๐ บาท ลงโทษไล่ออกจาก
ราชการ

๒.๘.๑๑. นาย ช ตำแหน่งพนักงานพัสดุ ได้กระทำผิดวินัย ในกรณี
ดำเนินการขออนุมัติประกวดราคาและจัดทำสัญญาจ้างโดยระบุความยาวของรางวัล
น้ำไม่ตรงกับความเป็นจริง พร้อมกับแนบเอกสารท้ายสัญญาจ้างไม่ถูกต้องตรงกับ

ข้อเท็จจริง ทำให้การปฏิบัติตามสัญญาสับสน และในฐานะกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้จัดทำรายงานการประชุมและเอกสารทั้งที่ไม่ได้มีการประชุมกันจริง เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๐ ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ แต่เนื่องจากได้ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนและผู้กระทำมีประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาแต่ใช้วิธีการไม่ถูกต้อง ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๘.๑๒. นาย ส ตำแหน่งนายช่างเทคนิค ได้กระทำความผิดวินัยในกรณีเป็นผู้ควบคุมงาน งานซ่อมแซมถนน ก.ส.ล. และวางระบายน้ำ ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทราบว่าผู้รับจ้างได้ก่อสร้างวางระบายน้ำไม่ถูกต้องตามรูปแบบรายละเอียดในสัญญาแต่ไม่ได้ทักท้วง หรือขออนุมัติเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ อีกทั้งยังขอให้ผู้รับจ้างทำงานเพิ่มในส่วนที่นอกเหนือสัญญา และไม่ปฏิบัติตามที่ระเบียบพัสดุกำหนด เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการตามมาตรา ๘๓ และไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๒.๘.๑๓. นาย ผ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำความผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดกล่าวคือ ได้ดำเนินการให้มีการขุดขนย้ายดินจากคันนาทุ่งของวิทยาเขต ซึ่งเป็นบริเวณที่นอกเหนือจากบริเวณที่ได้ขออนุมัติไปถมคลองเพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์และบริเวณสำหรับจัดงานวัฒนธรรม ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และเป็นความผิดครั้งแรก ให้รับคำตัดเตือนจากอธิการบดี ผู้บังคับบัญชา

๒.๘.๑๔. นายค ตำแหน่งนายแพทย์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่

ร้ายแรงฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและ
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน
กว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่
ปฏิบัติตามระเบียบทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ และ ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ไม่มาปฏิบัติราชการ
ที่คณะ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยไม่ยื่นใบลาออกจาก
ราชการให้ถูกต้องและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ซึ่งเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง
ตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔(๒) ลงโทษ
ไล่ออกจากราชการ แต่มีเหตุปราณีโทษ เนื่องจากการละทิ้งหน้าที่ราชการครั้งนี้ เพื่อไป
ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ถือว่าเป็นผู้มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง ประกอบกับเป็น
การกระทำผิดวินัยครั้งแรกลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

๒.๘.๑๕. นาย ช ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีได้ลงนาม
ร่วมกับ Professor Dr.d ในหนังสือรับรองการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการ ฉบับลงวันที่
๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑ ซึ่งมีใจความรับรองว่านาง ส มีส่วนร่วมในผลงาน ในสัดส่วน
ร้อยละ ๒๕ เป็นการรับรองการมีส่วนร่วมในการดำเนินการทำผลงานทางวิชาการ ทั้งที่
นาย ช ทราบอยู่ว่าไม่เป็นความจริง และถึงแม้ไม่อาจทราบได้ว่า นาย ส จะนำเอกสาร
ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการ แต่หนังสือรับรองเช่นนี้เป็นที่
คาดหมายได้ว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในทางวิชาการในตำแหน่งรองศาสตราจารย์
พฤติกรรมของ นาย ช เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ด้วยความอุตสาหะเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการโดยประมาท
เลินเล่อในหน้าที่ราชการและฐานไม่ถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ
พลเรือนตามที่ ก.พ.กำหนด โดยไม่พึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ
ซื่อสัตย์และไม่แสวงหาผลประโยชน์อันโดยมิชอบ ตามมาตรา ๘๔ และมาตรา ๕๑ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ลงโทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑
ขั้น แต่มีเหตุปราณีโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน ประกอบกับเป็นผู้เคยทำ

ชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยในด้านการทำวิจัยลดหย่อนโทษ เป็นตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๘.๑๖. นาย ส ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ และฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ติดต่อกันเป็นเวลา ๕ วัน เนื่องจากเดินทางไปต่างประเทศ โดยไม่ได้ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ การกระทำดังกล่าวเป็นการไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งนาย ส ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาว่าในวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ได้เดินทางไปประเทศเกาหลีใต้จริง และได้ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๓(๒) แต่เนื่องจาก นาย ส ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุสาหะและอุทิศเวลาให้กับทางราชการตลอดมา กอปรกับเป็นการกระทำผิดวินัยครั้งแรก และได้ให้ถ้อยคำสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัย จึงสมควรลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๘.๑๗. ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ(๕๒)

๒.๘.๑๗.๑.นางสาว น. ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือนางสาว น. ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ ได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ ณ งานประสานงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งยื่นหนังสือขอลาออกจาก

ราชการ ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และภาควิชาได้รับหนังสือขอลาออกจากราชการของนางสาว น. เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นการไม่ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาล่วงหน้า ผู้บังคับบัญชาจึงไม่อาจอนุญาตให้นางสาว น. ลาออกจากราชการตามที่ขอได้และหลังจากวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ นางสาว น. มิได้รับรับคำสั่งเกี่ยวกับการขอลาออก และมีได้มาปฏิบัติราชการที่คณะอีก จึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔ (๒) ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่ควรปรรณิลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากปฏิบัติงานด้วยดีก่อนลาไปศึกษาต่อ

๒.๕.๒.นางสาว จ. ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีไม่เดินทางกลับมาปฏิบัติราชการเพื่อชดใช้ทุน เมื่อได้รับแจ้งมติ ก.พ. เกี่ยวกับการไม่อนุมัติให้ขยายเวลาอยู่ฝึกงาน โดยสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหรัฐอเมริกาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๓ ส่งทางไปรษณีย์แจ้งให้นางสาว จ. เดินทางกลับประเทศไทยภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งและถือได้ว่านางสาว จ. ได้รับหนังสือของสำนักงานผู้ดูแลนักเรียนในสหรัฐอเมริกา ในวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ เมื่อนางสาว จ. ไม่เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในกำหนดเวลาดังกล่าว จึงถือว่าได้ละทิ้งหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เป็นต้นไป โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลยอันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๕.๓. นายสม ตำแหน่ง พนักงานธุรการ ได้กระทำผิดวินัยในกรณี

ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการในช่วงเช้าและช่วงบ่ายบ่อยครั้ง เช่น ไปกินกาแฟ ไปรับลูกที่โรงเรียนแล้วไม่ได้กลับมาทำงานต่อ โดยมีได้บอกกล่าวให้เพื่อนร่วมงานทราบ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้มีหนังสือตักเตือนไปครั้งหนึ่งแล้ว แต่ก็ยังมีพฤติกรรมดังกล่าวอีก ผู้บังคับบัญชาได้เรียกมาสอบถามแล้ว นายสม ยอมรับว่ากระทำจริง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรงฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ โดยได้ละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๕๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษภาคทัณฑ์

๒.๕.๔. นายสุ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีไม่มาปฏิบัติราชการโดยไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบของข้าราชการจำนวนหลายครั้ง โดยในระหว่างเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน ๒๕๔๒ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการโดยไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ จำนวน ๖ ครั้ง และในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการโดยไม่ยื่นใบลาให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ จำนวนหลายครั้ง เป็นเหตุให้งานในหน้าที่ที่รับผิดชอบเกิดความล่าช้า อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือน ตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนดตามมาตรา ๕๑ และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๕.๕. นาย ส ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ และฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการในวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ติดต่อกันเป็นเวลา ๕ วัน เนื่องจากเดินทางไปต่างประเทศ โดยไม่ได้ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ การกระทำดังกล่าวเป็นการไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งนาย ส ได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อ

ผู้บังคับบัญชาว่าในวันที่ ๒๔-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ได้เดินทางไปประเทศเกาหลีใต้จริง และมีได้ยื่นใบลาหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๓(๒) แต่เนื่องจาก นาย ส ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุสาหะและอุทิศเวลาให้กับทางราชการตลอดมา ประกอบกับเป็นการกระทำผิดวินัยครั้งแรก และได้ให้ถ้อยคำสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำเนินการทางวินัย จึงสมควรลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๑๐.ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ(ม.๕๒วรรคสอง)

๒.๑๐.๑. นายทรง ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือ โดยมิพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ นายทรง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๓-๑๕ พฤษภาคมวันที่ ๒๘ พฤษภาคม-วันที่ ๒๑ มิถุนายน และตั้งแต่วันที่ ๓๐ สิงหาคม-วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒ โดยไม่ได้ลาตามระเบียบของทางราชการโดยอ้างว่าเคยยื่นใบลา กิจ ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มกราคม ๒๕๓๕ แต่หัวหน้าภาควิชาในขณะนั้นไม่อนุญาต หากยื่นใบลาก่อนอาจไม่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าภาควิชาคนปัจจุบันอีก ซึ่งเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔(๒) ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการแต่ควรปรานีลดโทษเป็นปลดออกจากราชการ เนื่องจากเคยตั้งใจปฏิบัติราชการมายาวนาน

๒.๑๐.๒. นางสาว ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยไม่ได้ลาตามระเบียบของทางราชการ เนื่องจากปัญหาส่วนตัวและหนี้สินอันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔(๒) ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๐.๓. นาย พ ตำแหน่งพนักงานธุรการ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน โดยไม่ได้ลาตามระเบียบของทางราชการ อันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งข้อ ๔(๒) และ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๐.๔. นาย ส ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีหยุดราชการไปโดยไม่รอฟังคำสั่งอนุญาตการลากิจส่วนตัว ระหว่างวันที่ ๓-๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ ตามที่ขอ และต่อมาเมื่อหัวหน้าภาควิชามีคำสั่งไม่อนุญาตให้นาย ส ลากิจส่วนตัว และแจ้งการสั่งไม่อนุญาตการลาดังกล่าว ก็ไม่ได้กลับมาปฏิบัติราชการโดยมิได้แจ้งเหตุผลความจำเป็น และเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๕ หัวหน้าภาควิชาก็ได้รายงานการไม่

อนุญาตให้นาย ส ลากิจนส่วนตัวต่อคนบตีด้วยแล้ว การกระทำของนาย ส จึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ไปโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการที่เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๐.๕. นางอุ ตำแหน่งพนักงานห้องสมุด ได้กระทำผิดวินัย กรณีไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นต้นมา โดยไม่ได้ยื่นใบลาหยุดราชการตามระเบียบว่าด้วยการลา จึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔ (๒) ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๐.๖. นายคุ ตำแหน่งนายแพทย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบทางราชการ ตามมาตรา ๕๑ และ ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ไม่มาปฏิบัติราชการที่คณะ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยไม่ยื่นใบลาออกจากราชการให้ถูกต้องและไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ซึ่งเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ข้อ ๔(๒) ลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่มีเหตุปรานีโทษ เนื่องจากการละทิ้งหน้าที่ราชการครั้งนี้ เพื่อไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ถือว่าเป็นผู้มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเอง ประกอบกับเป็นการกระทำผิดวินัยครั้งแรก จึงเห็นสมควรลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

๒.๑๑. ฐานกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ม.๕๕)

๒.๑๑.๑. นาย ป ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้ขอให้นาง

อ ตำแหน่งอาจารย์ ถูกจ้างชั่วคราว ติดต่อบริษัททัวร์ เพื่อขอ FOC (Free of Charge) ในการทัวร์จังหวัดภูเก็ต-พังงา ให้กับพี่ชายของนาย ป ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สถานทูต และนาง อ ได้ติดต่อบริษัททัวร์ East West Siam เพื่อขอ FOC (Free of Charge) ให้กับบุคคลดังกล่าว ซึ่งบริษัททัวร์ตกลงที่จะยกเว้นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้ โดยในการติดต่อกับบริษัททัวร์ นาย ป ได้ขอให้นาง อ โทรศัพทไปติดต่อก่อนแล้ว ต่อมานาย ป จึงได้แจ้งทางโทรสารไปที่บริษัททัวร์ ซึ่งลักษณะหนังสือที่นาย ป โทรสารแจ้งไปยังบริษัททัวร์ เป็นลักษณะหนังสือราชการและติดต่อกับในนามโครงการจัดตั้งคณะ โดยมีเจตนาจะให้บริษัททัวร์เข้าใจว่าเป็นการติดต่อกับในนามของโครงการจัดตั้งคณะ มิได้ติดต่อกับในฐานะส่วนตัว และยังได้แอบอ้างชื่อบุคคลอื่น คือ ดร. ก และครอบครัว ว่าเป็นผู้ที่จะไปทัวร์ โดยที่บุคคลผู้ถูกแอบอ้างชื่อมิได้รู้เห็นหรือรับรู้ด้วยแต่อย่างใด และบุคคลผู้ถูกแอบอ้างชื่อก็ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ในสถานทูตกับทั้งยังแอบอ้างว่าตนเองดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่ได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว นาย ป พร้อมด้วยครอบครัวได้เดินทางไปทัวร์กับบริษัท East West Siam โดยแจ้งกับบริษัททัวร์ว่าเป็นผู้มาทัวร์แทน ดร. ก และครอบครัว ซึ่งไม่สามารถเดินทางมาได้และยังแจ้งกับบริษัททัวร์ด้วยว่าตนได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลผู้ที่จะไปทัวร์ให้กับบริษัททัวร์ทราบแล้ว โดยแจ้งผ่านนาง อ ผู้ติดต่อบริษัททัวร์ ทั้ง ๆ ที่ความจริงตนไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลผู้ที่จะไปทัวร์นี้กับนาง อ แต่อย่างใด จึงทำให้นาง อ ถูกบริษัททัวร์ต่อว่า ถูกดำเนินอย่างรุนแรง ทำให้

เสื่อมเสียชื่อเสียงพฤติกรรมดังกล่าวของนาย ป มีเจตนาที่จะหาผลประโยชน์จากบริษัท ทัวร์ โดยจงใจให้บริษัททัวร์เข้าใจว่าตนคือบุคคลที่โครงการจัดตั้งคณะได้ขอความ อนุเคราะห์ไว้ เป็นการหลอกลวงผู้อื่น เป็นการกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำ ให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๕๕ และโดยที่ ในขณะที่กระทำผิคนาย ป มีตำแหน่งเป็นถึงระดับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย คือ ดำรง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่าย การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ ประพฤติชั่วโดยไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๕๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๑๑.๒. นางอ้อย ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่

ร้ายแรง ฐานไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและธรรมเนียมของทางราชการ และกระทำการหา ผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๕๑และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ตามลำดับ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ ยืมเงินทรวงจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป ฝีกอบรม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา จากมหาวิทยาลัยแล้วไม่ชำระคืนภายในกำหนด และ ยังได้ยืมเงินทรวงจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปฝีกอบรมครั้งเดียวกันนี้ จาก ทบวงมหาวิทยาลัยแล้วเอาไปใช้จ่ายในเรื่องส่วนตัว ให้ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ % เป็น เวลา ๑ เดือน

๒.๑๒. ฐานเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ม.๕๖)

นาย ม ได้กระทำผิดวินัยในกรณีได้เข้าเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท โดยเห็นว่านาย ม ได้เข้าเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท หลักรจากที่นายสาม ผู้รับมอบ อำนาจให้กระทำการในฐานะกรรมการผู้จัดการบริษัท มาตั้งแต่บริษัทเปิดดำเนินกิจการ จนกระทั่งได้ลาออกจากบริษัทอันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานเป็น กรรมการผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน

หรือบริษัท ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๑๓. **ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ม.๘๘วรรค
แรก)**

๒.๑๓.๑. นางสาว ป ตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชี ได้กระทำ
ผิดวินัยในกรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมฉันทู้สาว กับนายปิด เป็นการกระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ จึงให้ลงโทษภาคทัณฑ์

๒.๑๓.๒. นายประ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้ขอให้
นางอ ตำแหน่งอาจารย์ ลูกจ้างชั่วคราว ติดต่อบริษัททัวร์ เพื่อขอ FOC (Free of Charge)
ในการทัวร์จังหวัดภูเก็ต-พังงา ให้กับพี่ชายของนายประ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่สถานทูต และ
นางอ ได้ติดต่อบริษัททัวร์ East West Siam เพื่อขอ FOC (Free of Charge) ให้กับบุคคล
ดังกล่าว ซึ่งบริษัททัวร์ตกลงที่จะยกเว้นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้ โดยในการติดต่อบริษัท
ทัวร์ นายประได้ขอให้นางอ โทรศัทพ์ไปติดต่อก่อนแล้ว ต่อมานายประจึงได้แจ้งทาง
โทรสารไปที่บริษัททัวร์ ซึ่งลักษณะหนังสือที่นายประ โทรสารแจ้งไปยังบริษัททัวร์ เป็น
ลักษณะหนังสือราชการและติดต่อในนามโครงการจัดตั้งคณะ โดยมีเจตนาจะให้บริษัท
ทัวร์เข้าใจว่าเป็นการติดต่อในนามของโครงการจัดตั้งคณะ มิได้ติดต่อในฐานะส่วนตัว
และยังได้แอบอ้างชื่อบุคคลอื่น คือ ดร.และครอบครัว ว่าเป็นผู้ที่จะไปทัวร์ โดยที่บุคคลผู้
ถูกแอบอ้างชื่อมิได้รู้เห็นหรือรับรู้ด้วยแต่อย่างใด และบุคคลผู้ถูกแอบอ้างชื่อก็ไม่ได้เป็น
เจ้าหน้าที่ในสถานทูตกับทั้งยังแอบอ้างว่าตนเองดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่าย
บริหาร ทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่ได้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว นายประ พร้อมด้วยครอบครัวได้
เดินทางไปทัวร์กับบริษัท East West Siam โดยแจ้งกับบริษัททัวร์ว่าเป็นผู้มาทัวร์แทน
ดร.และครอบครัว ซึ่งไม่สามารถเดินทางมาได้และยังแจ้งกับบริษัททัวร์ด้วยว่าตนได้แจ้ง
การเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลผู้ที่จะไปทัวร์ให้กับบริษัททัวร์ทราบแล้ว โดยแจ้งผ่านนางอ

ผู้ติดต่อท้าว ทั้ง ๆ ที่ความจริงตนไม่ได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลผู้ที่จะไปท้าวนี้กับนางอา แต่อย่างไร จึงทำให้นางอา ถูกบริษัทท้าวต่อว่า ถูกตำหนิอย่างรุนแรง ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงพฤติกรรมดังกล่าวของนายประ มีเจตนาที่จะหาผลประโยชน์จากบริษัทท้าว โดยจงใจให้บริษัทท้าวเข้าใจว่าตนคือบุคคลที่โครงการจัดตั้งคณะได้ขอความอนุเคราะห์ไว้ เป็นการ หลอกลวงผู้อื่น เป็นการกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ตามมาตรา ๕๕ และโดยที่ในขณะที่กระทำผิดนายประ มีตำแหน่งเป็นถึงระดับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย คือ ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่าย การกระทำความผิดดังกล่าวจึงเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วโดยไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๕๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๑๓.๓. นาย พ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยในกรณีติดต่อสัมพันธ์กับสามีของผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าบุคคลดังกล่าวมีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว จนถูกภรรยาของผู้นั้นร้องเรียนเรื่องดังกล่าวขึ้นมา ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้เคยเรียกไปตักเตือนในพฤติกรรมดังกล่าวแล้ว แต่ก็ยังมีการติดต่อสัมพันธ์กันอยู่อีกจนมีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานเป็นการไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียโดยกระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๕๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

๒.๑๓.๔. นาย ม ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัย กรณีไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับภรรยาผู้อื่นที่ได้จดทะเบียนหย่ากันแล้ว แต่ยังคงอยู่กินฉันท์สามีภรรยาด้วยกันอยู่ จนสามีของหญิงนั้นได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อมหาวิทยาลัย ด้วยเหตุที่นาย ม ดำรงตำแหน่งอาจารย์มีหน้าที่สอน โดยเฉพาะเป็นอาจารย์ในคณะ ซึ่งเป็น

หน่วยงานที่ผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปประกอบวิชาชีพครู จะต้องทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีและ
ในฐานะที่เคยทำงานหรือได้รับเชิญให้ไปบรรยายและฝึกอบรมด้านจิตใจ จึงไม่สมควร
อย่างยิ่งที่จะประพฤติตนไปในทางไม่เหมาะสมดังกล่าวอันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ
ตนมิให้เสื่อมเสีย โดยได้กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วตามมาตรา ๘๘
วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ลงโทษลดขั้น
เงินเดือน ๑ ขั้น

๒.๑๓.๕. นาย อ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำผิดวินัยกรณีได้แก้ไข

สมุดบัญชีเงินฝากออกทรัพย์ของสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำกัด ชื่อบัญชี
นางกัญ มอ. บัญชีเลขที่ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการคืนเงินยืมหมุนเวียนโครงการเลี้ยงกุ้งของ
นาย อ ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่ทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายเนื่องจากเงินในบัญชียังมีอยู่
ครบไม่ได้สูญหายไปแต่อย่างใด พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเพียงผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐานรายงาน
เท็จต่อผู้บังคับบัญชา และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามมาตรา ๙๐ วรรคแรก
และมาตรา ๙๘ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ให้ลงโทษ
ลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น แต่มีเหตุปราณีโทษเนื่องจากไม่เคยกระทำผิดวินัยมาก่อน ประกอบกับได้
อุทิศตนที่จะทำโครงการดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จ จึงให้ลดหย่อนโทษเป็นตัดเงินเดือน ๕%
เป็นเวลา ๓ เดือน

๒.๑๔.ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
(ม.๘๘วรรคสอง)

๒.๑๔.๑. นางแรม ตำแหน่งผู้ช่วยพยาบาล ได้กระทำผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิดคือ ได้ปลอมใบรับรอง

แพทย์ แล้วนำมายื่นต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อประกอบการขอลาป่วย จำนวน ๑๑ ครั้ง เนื่องจากมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงงาน โดยมักจะลาป่วยในวันที่ตนเองมีภาระงานที่ต้องปฏิบัติเสมอ จนกระทั่งส่วนราชการต้นสังกัด ได้ทำข้อตกลงไว้ว่า หากลาป่วยจะต้องแนบใบรับรองแพทย์ประกอบการลาป่วยทุกครั้ง จึงได้นำใบรับรองแพทย์ฉบับที่สูญหายไปจากโรงพยาบาลสงขลานครินทร์มาปลอมลายมือชื่อแพทย์ผู้ตรวจและรักษา แล้วนำมายื่นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการขอลาป่วย จำนวน ๘ ครั้ง และระหว่างที่มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนในกรณีดังกล่าว นางแรม ได้ปลอมใบรับรองแพทย์นำมายื่นประกอบการลาป่วยอีก ๓ ครั้ง รวมเป็น ๑๑ ครั้ง ต่อมา นางแรม ได้ขอลาออกจากราชการ โดยระหว่างสอบสวนกรณีดังกล่าว นางแรม ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนอันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ.ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งข้อ ๔(๓) ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๔.๒. นายมี ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยมีกรณีกระทำความผิดคือ นายมีได้กระทำอนาจาร ศีษย์ซึ่งอยู่ในความดูแลของตน โดยได้นอนร่วมเตียงและได้กอดรัดในห้องพักโรงแรม เป็นการกระทำความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงโทษปลดออกจากราชการ

๒.๑๔.๓. นาย พ ตำแหน่งอาจารย์ ได้กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงฐาน อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะด้วยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น ตามมาตรา ๘๒ วรรคสอง และไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการตามข้อบังคับที่ ก.พ.กำหนด ตามมาตรา ๕๑ และเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำผิด คือ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕ นาย พ ได้พานางสาว ป ซึ่งเป็นศิษย์มาทำข้อสอบใหม่เพื่อแก้ไขเกรดที่โรงแรม แล้วได้กระทำอนาจารลวนลามกอดจูบนางสาว ป ในห้องพักโรงแรม พร้อมทั้งได้เรียกร้องเงินเป็นค่าเข้าพักโรงแรมจากนักศึกษา จำนวน ๑๐๐๐ บาท ลงโทษไล่ออกจากราชการ

๒.๑๔.๔. นาง ศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ มีกรณีกระทำผิดคือได้ลักบัตรเครดิตของนาง ว และได้นำบัตรเครดิตดังกล่าวไปใช้กดถอนเงินจำนวน ๗ ครั้ง ๆ ละ ๑๐๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๗๐๐๐๐ บาท ระหว่างวันที่ ๑๘-๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ได้ปลอมลายมือชื่อของ นางสาว ส พนักงานส่งหนังสือพิมพ์ ลงในใบรับเงินแล้วนำหลักฐานดังกล่าวไปเบิกค่านั่งรถไฟประจำเดือนมีนาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๓๒๗ บาทไปจากฝ่ายหอสมุด เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐ และยังได้รับเงินค่านั่งรถไฟประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๐ จำนวน ๒๓๖๕ บาท ไปจากฝ่ายหอสมุด แล้วไม่จ่ายให้กับร้าน ซึ่งในกรณีนี้นาง ศ ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวน โดยได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือจึงเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ตามข้อ ๔(๓) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ ลงโทษออกจากราชการ

เอกสารอ้างอิง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

สำนักงาน ก.พ.. คู่มือการดำเนินการทางวินัย.พิมพ์ครั้งที่๓

งานวินัยและนิติกรรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.แนวทางการลงโทษตาม

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕.โรงพิมพ์ โอเอส พริน

ติ้งเฮาส์ กรุงเทพฯ.๒๕๔๑

คำสั่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ลงโทษผู้กระทำผิดวินัยประจำปี2540-2551